

Betreft: Internetconsultatie implementatie Warmtewet2

1: Kosten uitvoering warmteverdeelsystematiek

Artikel 2.26, lid 3b stelt dat: *“redelijke kosten voor de uitvoering van de warmteverdeelsystematiek in een appartementengebouw of in een multifunctioneel gebouw indien dit door een ander dan het aangewezen warmtebedrijf geschiedt.”*

Dit artikel lijkt de mogelijkheid om redelijke kosten van derden aan de individuele verbruiker toe te kunnen rekenen, te limiteren tot enkel de kosten van de uitvoering van een warmteverdeelsystematiek door derden, zoals benoemd in artikel 2.26, lid 1c.

De huidige tekst creëert wat verwarring; artikel 2.26 1c stelt dat:

“1. Een aangewezen warmtebedrijf baseert de aan de verbruiker in rekening te brengen kosten voor de levering van warmte op:

- a. een individuele warmtemeter;*
- b. een individuele warmteverdeelmeter, of*
- c. een voor een verbruiker inzichtelijke warmteverdeelsystematiek.”*

Om een warmteverdeelsystematiek mogelijk te maken, worden echter warmtemeters en/of warmteverdelmeters ingezet. Dienstverlenende derde partijen, zoals vertegenwoordigd in de NL.V.V.E., zijn naast de uitvoering van de warmteverdeelsystematiek ook verantwoordelijk voor o.a.:

- Levering van o.a. warmte-, warm tapwater- en warmteverdelmeters;
- Installatie van genoemde meters;
- Periodieke uitlezing van meters;
- Berekenen van individuele verbruikskosten;
- Opstellen van individuele facturen uit naam van de warmteleverancier.

Dit gebeurt momenteel in ca. 600.000 huishoudens in collectief gestookte gebouwen.

De NL.V.V.E. beveelt aan om de bewoording dusdanig aan te passen dat het duidelijk is dat niet enkel de kosten voor uitvoering van de warmteverdeelsystematiek, maar tevens ook de kosten van de noodzakelijke meetapparatuur toegerekend kunnen worden.

2 Verantwoordelijkheid voorziening van warmtemeter en facturatie

Artikel 2.22 stelt dat het warmtebedrijf de verbruiker voorziet van o.a. een gespecificeerde factuur en verbruiksinformatie.

Artikel 2.26 stelt dat: *‘Een aangewezen warmtebedrijf installeert een warmtemeter bij een afleverset voor warmte.’*

In de praktijk wordt in geval van (appartementen-)gebouwen met een collectieve warmtevoorziening de werkzaamheden met betrekking tot het meten- en opstellen van individuele afrekeningen door de gebouweigenaar veelal uitbesteed aan dienstverlenende derde partijen, zoals de leden van de NL.V.V.E. Dit gebeurt momenteel voor ca. 600.000 verbruikers.

De dienstverlening houdt o.a. de volgende werkzaamheden in:

- Levering van o.a. warmte-, warm tapwater- en warmteverdeelmeters;
- Installatie van genoemde meters;
- Periodieke uitlezing van meters;
- Berekenen van individuele verbruikskosten;
- Opstellen van individuele facturen uit naam van de warmteleverancier.

Graag zou de NL.V.V.E. deze praktijk bestendigd zien in de concepttekst, voor zover dat nog niet het geval is.

3: Toevoeging warm tapwater meting en koeling

In artikel 2.4.6. wordt enkel gesproken over de levering van warmte en de daaraan gekoppelde warmte- en warmteverdeelmeters. Richtlijn 2018/2002/EU spreekt naast warmte ook over koeling- en warm water ten behoeve voor huishoudelijk gebruik. (Zie link <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018L2002&from=EN>)

In het kader van volledigheid verdient het de aanbeveling om de regels mbt. meting, facturering en het op afstand uitleesbaar maken van de meters in artikel 2.4.6. en de daarin opgenomen artikelen op te nemen.

Daarnaast zou een referentie gemaakt kunnen worden naar de relevante NEN-normeringen

4: Onafhankelijke deskundige

De leden van de NL.V.V.E. juichen het toe dat er de mogelijkheid bestaat om een onafhankelijke deskundige in te schakelen om onderzoek uit te laten voeren naar de mate waarin de warmteverdeelsystematiek voldoet. (artikel 2.26, zesde en zevende lid).

Een dergelijke bepaling is reeds opgenomen in de huidige warmtewet. Hoewel er zich sinds de invoering van de wet weinig tot geen incidenten hebben voorgedaan waar een dergelijk onderzoek is aangevraagd, is er tot op heden geen onafhankelijk deskundige bekend om een dergelijk onderzoek uit te voeren.

Met oog op de kosten wordt in artikel 2.26 lid 6 gesteld dat: *'De helft van de kosten van dit onderzoek komt voor rekening van het aangewezen warmtebedrijf.'*

Het verdient de aanbeveling deze tekst op een zelfde wijze te formuleren als in artikel 2.26 lid 7: *'De toedeling van de kosten van dit onderzoek tussen de gebruiker en het aangewezen warmtebedrijf vindt plaats op basis van de conclusie van het onderzoek.'*

5a: Correctie artikel 14.4

".....Deze ontheffing wordt alleen afgewezen als het geen een klein collectief warmtesysteem betreft." Het woord "een" zou moeten vervallen.

5b: Bladzijde 3 “voorstel van Wet”

- warmtenet:.....Lid c. “de leidingen, installaties en hulpmiddelen die zijn gelegen een gebouw of werk van een producent.” In bovenstaande zin dient het woord “in” te worden opgenomen na het woord “gelegen”.

6: Aanwijzing van een Warmtebedrijf

In de Memorie van Toelichting” staat op pagina 8 onder “Kleine collectieve warmtesystemen en VvE’s/verhuurders” vermeld dat ; “Kleine collectieve warmtesystemen zijn systemen met maximaal 500 kleinverbruikers of huurders en leden van een VvE die in veel gevallen te klein zullen zijn om te voldoen aan de criteria voor een zelfstandig warmtekavel.” Artikel 2.2 lid 2 geeft aan dat het eerste lid niet van toepassing is op het transport en de warmtelevering door een warmtebedrijf door middel van één collectief warmtesysteem aan ten hoogste 10 kleinverbruikers gezamenlijk.

De NL.V.V.E. stelt voor om het aantal van 10 woningen uit te breiden naar 100 woningen en tevens uit te sluiten van het “lichter regime”. Tussen de 100 en de 500 woningen, in geval van kleine collectieve warmtesystemen, zou het “lichter regime” van toepassing blijven. Hiermee wordt het kosten- en administratieve probleem voor een groot deel van de bestaande VvE’s opgelost.

7: Register accountant voor bepaling tarieven voor klein collectief warmtesysteem

Artikel 7.10, derde lid stelt dat: “Een registeraccountant controleert of de tarieven overeenkomstig het tweede lid zijn vastgesteld.”

Het verdient de aanbeveling om deze verplichting in geval van gebouwgebonden collectieve verwarmingsinstallaties niet in te stellen.

De NL.V.V.E. ervaart deze controle als een onnodig- en onevenredig zware administratieve belasting. Vooral voor kleine VvE’s en (kleine) verhuurders met een gebouwgebonden collectieve verwarmingsinstallatie brengt een dergelijke verplichting onnodige hoge kosten met zich mee.

8: Aantal kleinverbruikers: Op verzoek niet op afstand uitlezen

Artikel 2.25 lid 2 biedt een verbruiker de mogelijkheid om een op afstand uitleesbare meter (welke vanaf 1-1-2027 verplicht wordt gesteld) niet op afstand te laten uitlezen.

Deze bepaling is reeds opgenomen in de huidige Warmtewet, artikel 8 lid 3. De praktische gevolgen van een weigering voor de energieleverancier of dienstverlenende partij die de individuele kostenverdeling produceert, zijn tot op heden echter niet duidelijk; om te voldoen aan de informatieplicht volgens de EED 2018/2002/EU, dient de eindgebruiker meermalen per jaar te worden voorzien van actuele verbruiksgegevens. Zonder op afstand uitleesbare meetapparatuur is dit technisch- dan wel financieel niet haalbaar.

Graag willen wij een verduidelijking zien van de praktische gevolgen van het weigeren van op afstand uitleesbare meters met betrekking tot de informatieplicht om meerdere malen per jaar inzage te geven in actueel verbruik.

Naast de informatieplicht, kan een weigering van op afstand uitleesbare meetapparatuur tot andere problemen leiden. Te denken valt bijvoorbeeld aan vervangingskosten van meetapparatuur bij verhuizing.

Het is de NL.V.V.E. duidelijk dat de mogelijkheid tot weigeren onderdeel is van de eerdergenoemde EED en daarmee onvermijdelijk is. Een verduidelijk van de procedure na de weigering is echter gewenst. Desgewenst verduidelijken wij dit punt graag.

9: Ter beschikking stellen van warmtemeter of warmteverdeelmeter

In dit artikel wordt aangegeven dat het benoemde beschikbaar stellen middels een “verhuur” dient te gebeuren, en wel door het aangewezen warmtebedrijf dan wel door een installateur in opdracht van het aangewezen warmtebedrijf. Ook in artikel 2.36 staat deze “exclusiviteit” vermeld, zoals ook in artikel 2.8 j&k.

De NL.V.V.E. is van mening dat de exclusiviteit van beschikbaar stellen middels ‘verhuur’ door een warmtebedrijf onwenselijk is. In geval van een gebouwgebonden warmte-installatie wordt de inpanidige meetapparatuur doorgaans niet door een warmtebedrijf ter beschikking gesteld, maar door de gebouweigenaar. De plaatsing- en uitlezing van de meetapparatuur ten behoeve van het opstellen van een individuele kostenafrekening wordt vervolgens veelal aan een dienstverlenende partij uitbesteed, zoals een van de leden van de NL.V.V.E.. Ofwel: submetering.

Voor bijvoorbeeld een VvE worden de kosten die gepaard gaan met submetering betaald uit de VvE-kas, van verhuur is geen sprake.

Het verdient de aanbeveling om het ter beschikking stellen van meetapparatuur niet te limiteren tot ‘verhuur’ of het scenario van submetering te omschrijven.

10: Gebouwgebonden warmtesystemen

Aansluitend op de eerder genoemde punten en zoals reeds verwoord onder punt 6 en 7, is het vanuit de NL.V.V.E. aan te raden om te verwoorden dat gebouwgebonden collectieve verwarmingsinstallaties uitgesloten dienen te worden van de administratieve verplichtingen die de nieuwe wetgeving met zich meebrengt. In het land zijn ca. 15.000 individuele kleine gebouwgebonden collectieve verwarmingsinstallaties aanwezig, veelal bestaand uit een lokale installatie in een collectief gestookt pand. Deze 15.000 installaties zijn onderverdeeld in ca 3.000 natuurlijke personen of rechtspersonen.

Qua werking en kostenstructuur zijn dergelijke bestaande gebouwgebonden installaties niet vergelijkbaar met warmtenetwerken zoals omschreven in de ‘Wet collectieve Warmtevoorziening’.